

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΑΛΥΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

"Όταν παρατηρήσῃ τις τὴν παροῦσαν κατάστασιν, εἰς ἣν ἔληξεν ἡ Βαλκανικὴ ἐπιχειρήσις τῶν συμμάχων, ἐν ᾧ πολλοὶ ἐφρόνουν ὅτι ταχέως θὰ ἐπὶ ῥῆγῃ καὶ ὁ στρατὸς θὰ διελύετο, τὸ ἔθνος θὰ ἔδρεπε τὰς δάφνας τῶν νικῶν του καὶ ἡ γαλήνη θὰ ἐβασίλευε πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, οἱ δὲ ὀλίγοι ὑπεδείκνυν τὸ σφαλερὸν τῶν τοιούτων ὑπολογισμῶν τῶν αἰωνίως αἰσιοδοξούντων καὶ ὀνειρενόμενων μόνον τρόπαια καὶ νίκας, οὐδέποτε δὲ καὶ τὰς συνεπείας τῶν κατακτωμένων χωρῶν, δὲν δύναται νὰ μὴ ἀπαριθμῇ τὸ πλῆθος τῶν ἐμποδίων, ἅτινα παρεμβάλλονται εἰς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐπιζητουμένης ἡσυχίας τῆς Ἀνατολῆς, εἰς ἡμᾶς δὲ κυρίως ἀναλογιζομένοις ταῦτα ἔρχεται εἰς τὴν μνήμην ὅσα ὁ Πλούταρχος, βαθὺς γνώστης τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων, ἀναφέρει εἰς τὸν βίον τοῦ Θεμιστοκλέους λέγων, «οἱ μὲν ἄλλοι πέρας ᾤοντο τοῦ πολέμου τὴν ἐν Μαραθῶνι τῶν βαρβάρων ἦταν εἶναι, Θεμιστοκλῆς δὲ ἀρχὴν μεζόνων ἀγώνων, ἐφ' οὓς ἐάντων ὑπὲρ τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἤλειφε καὶ τὴν πόλιν ἥσκει πόρρωθεν ἔτι προσδοκῶν τὸ μέλλον» (ἐν β. Θεμ. § 3). Πόσω δίκαιον εἶχεν ὁ μέγας ἐκεῖνος στρατηγὸς ἀπέδειξαν οἱ μεταγενέστεροι χρόνοι, καθ' οὓς οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἠγωνίσθησαν κατ' ἐπανάληψιν, ὅπως τελείως ἐκμηδενίσωσι τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων.

Ἐάν δ' ἀναλογισθῇ τις τὰ συμβάντα ἤδη περὶ ἡμᾶς θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι περὶ τὴν εἰρήνην ἴστανται πλεῖστοι ὅσα ἀκόμη ζητήματα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον ἐπείγοντα, σπουδαῖα καὶ ἐθνικά. Διότι ἀκριβῶς ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνοικτούς ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῆς, πρὸς τὴν Ἡπειρον, πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος, πρὸς τὰς νήσους, πρὸς αὐτὴν τὴν ἀμφισβητουμένην εἰρήνην, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὰ ἐξ αὐτῆς ἐξαρτώμενα ζωτικὰ ζητήματα τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, τῶν προνομίων, τῶν ἀποζημιώσεων πλοίων, αἰχμαλώτων καὶ ποικίλων ἄλλων, ὧν γνωστὴ ἡ ἐπωφελὴς εἰς τὸ ἔθνος αὐτῶν ἀξία. Ἐάν ἡ εἰρήνη ἐξησφαλισθῇ, αἱ ἐξ αὐτῆς ὠφέλειαι πόρρω ἀπέχουσι τοῦ νὰ λάβωσιν ὑπόστασιν, διότι δὲν δύναται νὰ γείνη πόλεμος. Εἴπομεν ἄλλοτε ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία ἐμμένει μὲν εἰς ὅσα ὑπέγραψεν ἐν τῇ Πρεσβευτικῇ τοῦ Λονδίνου, τείνει ὁμως μετ' αὐτῆς νὰ λάβῃ νέαν τροπὴν, τὴν ὁδὸν δῆλον ὅτι τῶν προνομίων, ἅτινα λαμβάνει ἐκάστη Δύναμις παρὰ τῆς Τουρκίας εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἐχθρικῆς αὐτῆς μεταβολῆς, ἣν μετέρχεται κατὰ τῶν ἀ-

παιτήσεων αὐτῆς. Πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, ἡ μία μετὰ ἄλλην, ἀντήλλαξαν τὴν μέλλουσαν ὑποστήριξιν τῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν διὰ διαφόρων μέσων, ἅτινα διαθέτει ἡ Πύλη, ὅπως κατενῶσῃ τὴν βουλυμίαν ἐκείνην, οὔτινες καὶ φρονοῦσι καὶ προσποιοῦνται ὅτι διέπουναι τὰ τοῦ κόσμου καὶ ἐξασφαλίζουναι πάντοτε τὴν εἰρήνην, ἐν ᾧ ἐκδέρεται ἡ δορὰ τοῦ Προβάτου.

Ὅτι μεταλλάσσει ἡ πολιτικὴ τῶν Δυνάμεων διὰ τὰ ζητήματα τὰ μετὰ τὴν Λονδίνειον Συνδιάσκεψιν ἐξ ὧν κατεδείξαμεν ἄλλοτε εἶναι ἤδη καταφανές, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπρδείκνυται σήμερον ἐκ τῶν μεγάλων καὶ ἐπισήμων ταξειδίων τῶν ἰσχυρῶν. Ὁ Πουανκαρέ εἰς Ἰσπανίαν, ὁ Κάϊζερ εἰς Βιέννην, ἐνθα εὐρίσκεται τὸ Διαδοχικὸν ζεῦγος τῆς Ῥωμανίας, ὁ Σωζόνωφ εἰς Παρισίους καὶ Βερολίνον, ὁ Γεννάδιεφ πολλαχοῦ ἐκλιπαρῶν, πλὴν τῶν ἡμετέρων ἀποστολῶν καὶ τόσων ἄλλων διπλωματῶν ταξειδεύοντων, ἐν ᾧ ἀκροτόμυθοί τινες ψιθυρίζουσι προσέγγισιν Σερβίας καὶ Ῥωμανίας πρὸς τὴν Αὐστρίαν, Βουλγαρίας πρὸς τὴν Ῥωσίαν, ἥτις δικνύει αὐτῇ τὴν Βιέννην καὶ πολλὰ ἄλλα, ἅτινα ὁ στενὸς χῶρος τῆς Ἐφημερίδος ταύτης δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ, διατρανοῦσι τὴν μεταβολὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, ἥτις, ἐν ᾧ ἐκήρυξεν οὐδετερότητα ἐξ ἀρχῆς, ἐλευθερίαν δράσεως τῶν Βαλκανικῶν πρὸς πόλεμον, εἰρήνην καὶ διανομὴν τῶν χωρῶν αὐτῶν, ὡς ἤθελον ἀναμεταξύ των ἀποφασίσαι, ἔρχεται σήμερον νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν εἰρήνην διὰ συστάσεων, συμβουλῶν, παραινέσεων καὶ ἴσως ἀπειλῶν οικονομικῶν λόγων καὶ διεθνoῦς φύσεως.

Ἀπορεῖ ἀληθῶς τις πρὸς ταῦτα συναρμύζων τὰς διαφόρους μεθόδους, ἃς ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία διακηρύττει ἐκάστοτε καὶ ἀδυνατεῖ νὰ πιστεύσῃ τί εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιζητοῦσι παρὰ τῶν μικρῶν ἐθνῶν, ὅταν δίδωσι συμβουλὰς, ὅταν πιέζωσιν αὐτὰ νὰ συμπράξωσιν οὐχὶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀνάγκην, ἣν ἐπιβάλλει ἡ δύναμις μιᾶς τῶν ἐνδιαφερομένων δυνάμεων, ὅταν καμμία ἐξ αὐτῶν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ βάλῃ εἰς τὴν θέσιν τῆς τὴν τόσῃ ἐνδιαφερομένην διὰ τὴν εἰρήνην καὶ ὁμως ἐπιδιώκουσαν τὴν ῥῆξιν καὶ τὸν πόλεμον. Τί ζητεῖται ἐν Ἡείρῳ; ἢ τί ἐπιδιώκεται ἐν ταῖς νήσοις; Εἶναι καθαρὰ καταπάτησις τοῦ δικαίου ἡ γελοία ἐξέτασις τοῦ γλωσσικοῦ ιδιώματος τῶν χωρίων τῆς Ἡείρου; Γεννᾷ τὴν θυμηδίαν ἡ ἐξασφάλισις τῶν παραλίων τῆς Μ. Ἀσίας διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐγγύς αὐτῆς νήσων; Τί μέλλει ἡμᾶς ἐάν ἡ Τουρκία ἔχει φόβον προσεγγίσεως ἡμῶν; Ἠρώτησαν ἡμᾶς πρὸ τοῦ πολέμου πῶς ἐθεωροῦμεν ἡμεῖς τὴν προσέγγισιν αὐτῆς;

Ἡ ποῦ τῆς γῆς ἠκοήσθη ἐάν Ἕλληνες λαλῶσιν ἄλλην διάλεκτον ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἡ ὅποια ἔγεινεν ὅταν οὗτοι εἶχον πολεμήσει μεθ' ἡμῶν κατὰ τῶν Ἀλβανῶν; Ἐάν ἐγινεν ἡ Ἀλβανία κράτος, εἶναι γνωστοὶ οἱ λόγοι οἱ ἐπιβαλόντες τοῦτο, ἐάν ὁμως δέον οἱ γείτονες νὰ δωρήσωσιν ἔδαφος καὶ ὑπηκόους διὰ τὰς ζήσας καὶ ὀρθοποδήσας, τοῦτο δὲν εἶναι ἔργον τῶν Δυνάμεων, εἶναι ἔργον ἡμῶν καὶ ὁ χρόνος θὰ δείξῃ ὅτι τὰ ἔθνη δὲν εἰκονίζονται εἰς τοὺς χάριτας, ἀλλὰ γράφονται διὰ τοῦ αἵματος καὶ ἀναγνωρίζονται διὰ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ τηλεβόλου.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

Κ. ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΝ

(Ἀντίγραφον)

Ἀξιότιμε φίλε,

"Ό,τι δὲν εἶναι ἀνεκτὸν γιγνόμενον ὑπὸ ἀνδρῶν, εἶναι εὐπρόσδεκτον προσερχόμενον ἀπὸ παιδῶν ἢ γέροντας. Ἀποτροπιάζεται τις αἰσθανόμενος ἄνδρα κολακευόμενον, περιαιτολογούντα ἢ παραπονούμενον, ἀνέχεται ὁμως γέροντα ἢ παῖδα ὑπὸ τοιαύτης αἰσθηματικῆς καταστάσεως κατεχόμενον.

Ἰστάμενος καὶ ἐγὼ ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τῶν ἄκρων τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, εἶμαι συγχωρημένος πρῶτον ὑπὸ τῆς συνειδήσεώς μου καὶ ἔπειτα ὑπὸ τῶν φυσικῶς κρινόντων με, ἐάν φωραθῶ κολακευόμενος, περιαιτολογῶν, παραπονούμενος.

Καὶ ἂν δὲν μοι ἐγένετο τοῦτο μέχρι τοῦδε, εἶναι διότι δὲν εὐρίσκον πρὸς τίνα ν' ἀποτανθῶ.

Τὸ σημερινὸν ὅμως ἄρθρον σας ἀτὰ στρατιωτικὰ τραγούδια», ὅπερ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα «Ἀθῆναι», μοῦ καταδεικνύει, φρονῶ, τὸν ἄνδρα, πρὸς ὃν ν' ἀπευθύνω, δύναμαι, τὸν πόνον, ποῦ ἔχει μέσα ἡ ψυχὴ μου.

Κολακεύομαι, διότι ἐν τῇ ἄρθρῳ σας τούτῳ εὐρεθέσιν καὶ τὸ ὄνομά μου. Διὸ καὶ εὐγνωμονῶ ὑμῖν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας.

Ἦμην μαθητὴς τοῦ Σχολείου τῶν Εὐελπίδων, εἰς τὸ ὁποῖον με κατέταξεν ὁ ἀειμνήστos Δημήτριος Μπότσαρης, ὅτε καὶ τὰ στρατιωτικὰ τραγούδια συγχρόνως εἰσήγαγεν εἰς τὸν στρατόν.

Τὰ ἐτραγουδοῦσαμεν, ὡς εἰκός, καὶ οἱ Εὐελπίδες ἐν τε τῇ Σχολείῳ καὶ κατὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐκδρομὰς μας, καὶ ἡσθανόμεθα τὸ στρατιωτικὸν φρόνημα ὑψούμενον μέχρι οὐρανοῦ.

Ἡ ἐντύπωσις των εἰς ἐμὲ ἦτο τοιαύτη, ὥστε, ἀφ' ὅτου ἐξηλθον εἰς τὸν στρατὸν ἐκ τοῦ Σχολείου οὐ μόνον τὰ ἐτραγουδοῦσα εἰς τὴν κατάλληλον περίστασιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐδίδασκον εἰς πάντα, ὅτινα ἡ ὑπηρεσία ἐπέβαλλεν εἰς τὰς διαταγὰς μου καὶ τὴν διδασκαλίαν μου. Οὕτω καὶ εἰς τὸν λόχον μου, ὡς λοχαγός, καὶ πᾶσαν κατόπιν τοῦ λόχου ἀνωτέραν μονάδα, ὡς διοικητὴς αὐτῆς, καὶ ὡς μέραρχος καὶ ὡς ὑπουργός οὐ μόνον διέτασσαν νὰ τραγουδῶνται τὰ

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Ένταῦθα ἑτησία . . .	Δραχ. 10.
” ἑξάμηνος . . .	” 5.
” ἑν’ Ἀθήναις ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι . . .	12.
” ἑν τῷ Ἐξωτερικῷ . . .	Φρ. 14.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐκτελοῦνται κατ’ ἀποκοπὴν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἀξιότιμον συμπολίτην μας κ. Ἡλίου Φουστᾶνον θεωρεῖ καθήκον τοῦ ἀπαράιτητον τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐνταῦθα Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιάρχων νὰ ἐκφράσῃ καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους αὐτοῦ εὐχαριστίας διὰ τὸν δι’ ἰδίαις δαπάναις τελεσθέντα πολυτελεῖ ἐσωτερικὸν διάκονον τοῦ Ναοῦ τούτου, ὅστις, γενόμενος κατὰ τὸν ρυθμὸν τὸν ἐφαρμοσθέντα εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, κατέστησεν ἥδη καὶ τὸν μικρὸν τεῦτον Ναὸν ἐν τῶν καλλίστων θρησκευτικῶν κοσμημάτων τῆς ἡμετέρας πόλεως.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1913.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ νεώτερα

Αἱ διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐσταμάτησαν. Ἡ Τουρκία φέρει ἤδη νέας ἀντιρρήσεις ἐπὶ τοῦ Βακουφικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐν γένει ζητημάτων. Ἡ Πύλη ζητεῖ τὴν ἐκάρξιν νέων διαπραγματεύσεων ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις ἡρνήθη. — Λέγεται, ὅτι ἡ Τριπλὴ Συμμαχία ὑποστηρίζει τὴν Τουρκίαν εἰς τὸ ζήτημα τῶν νήσων. — Ἡ Πύλη διεξάγει διαπραγματεύσεις περὶ συνάψεως μεγάλου δανείου ἐν Γαλλίᾳ. — Ἡ Τουρκία φυλάττει πάντας τοὺς ἐπιστρέφοντας ἐκεῖ ἐθελοντὰς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. — Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας προσεκέλευσεν εἰς κυνήγιον τὸν Διάδοχον τῆς Αὐστρίας. — Ὁ στρατηγὸς Λίμμαν-Σάνδερς καὶ 42 ἀξιωματικοὶ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ὤρίσθησαν ἐπιστήμῳ ὡς ὀργανωταὶ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ. — Ἡ Σερβία ἔκαμε δάνειον 250 ἑκατομμυρίων. — Λέγεται, ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία θὰ πιέσουν τὴν Ἑλλάδα ὅπως ἐκκενώσωμεν τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἅτινα ἀμφισβητοῦν οἱ Ἀλβανοί. — Εἰς τὴν διεθνή Ἐπιτροπὴν πρὸς καθορισμὸν τῶν ἀλβανικῶν συνόρων ἀνεφύησαν δυσχέρειαι καὶ διαφωνίαι. Ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχει φόβος μὴ διακοπῇ τὸ ἔργον αὐτῆς πρὸς διακρίσιν καὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τὸ ὁποῖον τὰ μέγιστα μᾶς ἀνδιαφέρει. — Μέγας γαλλικὸς στόλος καταπλεῖ εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα. — Τέλος πάντων οἱ Βούλγαροι κατάρθωσαν νὰ κατὰλάβωσι τὸ Δεδεαγάτς καὶ τὸ Πόρτο-Λαγῶ. — Οἱ Ἀλβανοὶ συγκεντροῦνται ἐκ νέου καὶ ἀπειλοῦν τὴν Πριζρένην καὶ τὴν Διακοβίτσαν. — Λέγεται, ὅτι ἐπὶ ἔλθε συμφωνία μεταξὺ Κεμάλ καὶ Ἑσσάτ ἐν Ἀλβανίᾳ.

Ἀρραβῶνες

Μετ’ εὐχαριστήσεως πολλῆς ἀγγέλλομεν τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀρραβῶνας τοῦ συμπολίτου κ. Γεωργίου Π. Κουντούρη, καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ παρ’ ἡμῖν Γυμνασίῳ, μετὰ τῆς ἀξιολόγου δεσποινίδος Μαρίας Α. Ἀκύλα, θυγατρὸς τοῦ Δημάρχου Ἑμπορείου τῆς Θήρας κ. Ἀντωνίου Ἀκύλα ἱατροῦ, καὶ ἀνεψιάς τοῦ Ἐπισκόπου Αἰτωλοακαρνανίας Παν. κ. Παρθενίου Ἀκύλα, Συνοδικοῦ.

Τὸ «Βῆμα» συγχαίρει τοὺς μνηστευθέντας καὶ εὐχεταὶ αὐτοῖς ταχείαν τὴν στέφιν.

Γερμανικὰ πολεμικὰ

Κατέπλευσαν πρὸς ἀνθράκωσιν εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα προχθὲς τὰ γερμανικὰ πολεμικὰ «Γκέπεν» ντρέντνιτ καὶ «Μπρεσλάου» καταδρομικόν. Ὁ γερμανὸς ὑποναύαρχος ἐπεσκέφθη τὸν Πρόξενον τῆς Γερμανίας κ. Γ. Δαλέζιον καὶ τὸν κ. Νομάρχην, οἵτινες καὶ ἀνταπέδωκαν τὰς ἐπισκέψεις ἀπονειμηθειῶν αὐτοῖς τῶν κεκανονοσμένων τιμῶν.

Ἡ μουσικὴ τοῦ «Γκέπεν»

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ὁ κυβερνήτης τοῦ εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα προσεγγίσαντος Γερμανικοῦ θωρηκτοῦ «Γκέπεν», πάνυ εὐγενῶς φερόμενος, ἀπεδίδασκε τὴν μουσικὴν τοῦ πλοίου ὀρχήστραν, ἀποτελουμένην ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξ ἀγγόρων ὀργάνων, ἵνα παιανίσῃ ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Μιαούλη. Εὐτυχεῖς ὅσοι παρέστησαν κατὰ τὴν μουσικὴν ταύτην συναυλίαν, διότι καὶ οἱ μουσικοὶ μετὰ τοῦ διευθύνοντος ἐξετέλεσαν ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον τῶν καὶ τὰ ἐκτελεσθέντα μουσικὰ τεμάχια παρ’ αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῆς Γερμανικῆς μουσικῆς, τὰ ὁποῖα μετὰ μεγάλης προσοχῆς παρηκολούθησαν οἱ ἐν τῇ Πλατεῖᾳ συγκεντρωθέντες συμπολίται μας, οἵτινες ζωηρῶς ἐχειροκρότουν κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐκτελέσεως ἐκάστου τεμαχίου. Εἰς τοὺς μουσικοὺς τούτους προσεφέρθησαν διάφορα ἀναψυκτικά.

Εἰσαγγελικὴ ἐπιθεώρησις

Γενομένης ἐπιθεωρήσεως παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Κορφιωτῆκῃ ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰουλίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. διάστημα προέκυψεν ὅτι ἅπαντα τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τηροῦνται εἰς διπλοὺν συμφῶνως τῷ Νόμῳ καὶ ἐν τάξει, καὶ ὅτι ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 30ης Σβρίου ἐγεννήθησαν 104, ἀπεδίωσαν 99, τετελέσθησαν γάμοι 20.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας χάριν ὑποθέσεών του ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας κ. Εὐάγγελος Ι. Κελεπρῆς. — Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας χάριν τῶν σπουδῶν του ὁ κάλλιστος νέος κ. Γεώργιος Γερ. Κουντούρης, σπουδαστὴς τοῦ δικαίου. — Αἴθριον εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ποσειδωνίας τελεῖται μνημοσύνην ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ εὐεργέτου αὐτοῦ Ζαννῆ Πετροκοκκίνου.

ΕΥΤΥΧΙΑ Κ. ΠΕΤΡΙΤΣΗ

Δέσποινα τῆς Ἑρμουπόλεως ἐπιλεκτος, ἐκ τῶν πρωτευουσῶν τοῦ τόπου οἰκογενειῶν, πρῶτον τυπον συζύγου καὶ ἀφοσιωμένης μητρός, ἡ **Εὐτυχία Κ. Πετρίτση**, τὸ γένος Ἀνδρουλῆ, σύζυγος τοῦ μηχανικοῦ συμπολίτου Κωνσταντίνου Πετρίτση, μεγαλεμπόρου καὶ ἐκ τῶν οἰκιστῶν τῆς πόλεως τοῦ Ἑρμοῦ, ἐσθυσεν ἀπὸ τῆς προχθὲς διὰ παντὸς, ἀπελθούσα τοῦ προσκαίρου τούτου κόσμου, ὅπως συναντήσῃ τοὺς προαποδιδώσαντας καὶ ἀναμείνη τοὺς ἐπιζῶντας ἐν τῷ ὁραίῳ καὶ μακαρίῳ τῆς αἰωνιότητος κόσμῳ.

Ἡ κηδεὶα τῆς μεταστάσης χρηστῆς γυναικὸς ἐγένετο ἐπιβάλλουσα καὶ μεγαλοπρεπὴς συγκεφερούσης ἀπάτης τῆς Ἑρμουπολίτιδος κοινωνίας. Παρέστη ὁ Σεβ. ἡμῶν Ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος μετ’ ἅπαντος τοῦ κλήρου. Κατετέθησαν πλείστοι στέφανοι καὶ σταυροί. Ἡ δὲ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη κατανοητικώτατα ἐν τῇ ναφ’ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τὸ «Βῆμα» συλλυπεῖται ἀπὸ καρδίας τὰ τέκνα, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ λοιποὺς οἰκείους τῆς ἀφ’ ἡμῶν ἀπελθούσης ἐριτίμου συμπολίτιδος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζομεν θερμὰ τὰ ἡμέτερα εὐχαριστήρια πρὸς ἅπαντας τοὺς συμπαθῶς συμμερισθέντας τὸ πένθος ἡμῶν, ὡς καὶ πρὸς τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν κηδεῖαν τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν μητρός.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 17 Ὀβρίου 1914.

Εὐστρ. Κ. Πετρίτσης
Στέλλα Κ. Πετρίτση

Ἐκαστος γνήσιος σφραγιστολαμπτήρ Ὀσράμ δέον νὰ φέρῃ ἐπὶ τῆς βάλου ἐγκεχαρᾶμένην τὴν ἐπιγραφὴν “Ὀσράμ”.

ΜΑΡΙΑ Γ. ΑΛΒΑΝΟΥ

Ἰπαρξίς συμπαθῆς τῆς Ἑρμουπόλεως, ἄνθος θαλερὸν καὶ εὖσμον, κόρη πλήρης χάριτος καὶ ἀρετῶν κοινωνικῶν καὶ χριστιανικῶν, ἡ δύσμοιρος **Μαρία Γ. Ἀλβανού**, λατρευτὴ καὶ μοναχικός ἀδελφὴ τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Ἀλβανού, χάριμα καὶ ἀγλάισμα τῆς οἰκογενίας αὐτῆς, στόλισμα τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐσθυσεν διὰ παντὸς, μαρτυρούσα ὡς εὐθραυστον τοῦ φθινοπώρου φύλλον, βυθίσασα εἰς πέλαγος θλίψεως καὶ ὀδύνης τάλανα μητέρα καὶ ἀτυχεῖς ἀδελφοὺς, κατὰ τῆς καρδίας τῶν ὁποίων πλήγμα τρομερὸν κατέφερε τοῦ θανάτου τὸ ἀπαίσιον δρέπανον.

Τὸ «Βῆμα» συμμεριζόμενον τὸν πόνον αὐτῶν, σπεύδει νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου, ὅπως ἐνσταλάξῃ βάλαμον παρηγορίας εἰς τὰς τρωθείσας αὐτῶν καρδίας, διότι ἀπέναντι τοιούτων καταστροφῶν λόγοι ἀνθρώπινοι ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπιφέρωσι παραμυθίαν.

Αἰωνία ἡ ἀνάπαυσις τῆς πολυδακρύτου κόρης!

ΜΑΡΙΑ Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Σκληρὸν καὶ ἀπηνὲς τοῦ Χάρωνος τὸ δρέπανον, ἀγρίως ἐπιπεσὼν κατὰ τῆς ἀθώας καὶ πλήρους καλονῆς υπάρξεως, κατέρριψεν αὐτὴν φεῦ! ἄπνουν καὶ ἄψυχον, καὶ ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐδδομάδος ἡ ἀτυχὴς **Μαρία**, εἰς τὴν ἔπρεπε κατὰ τὸν ποιητὴν, «φόρεμα γάμου», κοιμᾶται τὸν ἀγγελικὸν τῆς αἰωνιότητος ὕπνον, κοῦφος δὲ ἡ τῆς Ἀττικῆς γῆ, καλύπτει τὸ αἰθέριον αὐτῆς σκήνωμα.

Μὴ κλαίετε τῆς ἀτυχῆς Μαρίας δύσμοιροι γονεῖς, διότι οἱ Ἄγγελοι μόνον ἐν Οὐρανοῖς κατοικοῦσιν, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ὑπαρξίς αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ εἶναι προσωρινή.

Καὶ ἤδη ὁ ἀγγελόμορφος ψυχὴ τῆς Μαρίας, ἐνθ’ περιπτασάι περὶ τὸν Θρόνον τοῦ Ὑψίστου ἱκέτευσον Αὐτὸν, ἵνα ματαπέμψῃ βάλαμον παραμυθίας εἰς τοὺς ὀδυνηρῶς τρωθέντας γονεῖς ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς σου, τοὺς ὁποίους καὶ ἡμεῖς ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα.

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΑΣ ΝΙΚΟΛ. ΖΑΝΝΟΥ

Καταρτισθὲν καὶ πλουτισθὲν τελειῶς μετεφέρθη αὐθις ἐν τῇ παλαιᾷ αὐτοῦ διεθυνόσει ἐνθα ἀναλαμβάνει πᾶσαν σχετικὴν εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἐργασίαν συνδυάσαν τὸ τῆς ἐπιμεμελημένης ἐργασίας προσὸν μετὰ τῆς λογικότητος τῶν τιμῶν. Ἀπειρία νέων σχεδίων ἱκανοποιούσα πᾶσαν ἰδιορρυθμίαν.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ὁδὸς Περικλέους 5.

ΣΑΠΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ἐκτάκτου ποιότητος

τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ ἐργοστασίου ΚΑΡΟΥΖΟΥ
Πωλεῖται παρὰ τῷ ἐνταῦθα ὀφοπωλείῳ τοῦ κ. Ἰωάν. Γλυνοῦ.

ΚΟΛΩΝΙΑ

Μὲ 4,80 ἡ ὀκά

Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον **Ι. Α. Γρυμάνη**.

